

Man taler saa tidt om manglende Købelyst. Men egentlig er det det samme som manglende Købeevne, thi kommer først Købeevnen, er der ingen Tvivl om, at saa kommer ogsaa Købelysten.

Det er denne Kendsgerning, nemlig Krisens Aarsag, man skal tage Hensyn til, naar man sætter det Spørgsmaal under Debat, hvilke Midler der maa tages i Brug for at faa Krisen overvundet. Fra de Konservative har vi faaet det Raad, at det, der skal hjælpe, er en Toldforhøjelse. Det ærede Medlem Hr. Pürschel brugte det Udtryk, at der er kun eet, man forlanger: at Toldbeskyttelsen skal føres à jour. Hvad vil det nu sige? Jeg har en Gang hørt udtalt om et Udtryk, en Mand brugte, at det var et poetisk Udtryk, der ingen Mening skulde være i. Jeg tror egentlig, man med samme Ret kan sige om det Udtryk: at Toldbeskyttelsen skal føres à jour, at det er et poetisk Udtryk, der slet ingen Mening skal være i, eller i hvert Fald ingen Mening er i; for ingen kan sige, hvad det betyder at føre Toldbeskyttelsen à jour i Øjeblikket. Ogsaa i saa Henseende kan jeg henvise til de Udtalelser, der blev fremsat af Fabrikant Jacob ved det nævnte Socialvirke-Møde. Han sagde nemlig: à jour Føring vil jeg helst ikke tale om, for saa skulde hele Verden sættes i Lave og føres à jour. Og han sagde endvidere: Hvor høj Tolden skal være, kan man intet sige om. Nej, det er der ingen, der kan sige noget om i Øjeblikket, fordi Prisforholdene skifter fra Dag til Dag; men derfor er det ogsaa ganske meningsløst at tale om, at det skulde være Hjælp imod Misæren, at man førte Toldbeskyttelsen à jour.

Hvis man saa vil spørge, hvilke Midler andre Partier ønsker anvendt, vil man vistnok fra Socialdemokratiet faa det Svar, at det er Importregulering og Importforbud, der skal til. Og i og for sig er det Svar forstaaeligt; for det er ganske sikkert det kraftigst virkende Middel, man overhovedet kan tænke sig taget i Brug, det Middel virker langt kraftigere og langt mere effektivt end f. Eks. en forhøjet Toldbeskyttelse. Men det synes mig, at man har Ret til at spørge sig selv: Er det muligt at komme den Vej ud? Jeg tror nemlig, det er en Kendsgerning, at al Handel udadtil hviler paa Grundlaget Gensidighed, og hvis det Grundlag ikke kan opretholdes og bevares, er der ingen Mulighed for at faa en naturlig og rimelig Omsætning i Stand med Omverdenen.

Det er interessant at se i denne For-

bindelse, hvad der blev udtalt af de national-økonomiske sagkyndige, der i 1919 var samlet ved den store Finanskonference i Bryssel. De er alle sammen enige om at slaa fast, at Grundlaget for al Handel mellem Landene er Gensidighed, og de er endvidere enige om at slaa fast, at hvis de fortvivlede Forhold skal rettes, maa vi naa til at faa Frihed i denne Omsætning. Og nu kunde man ganske vist, naar jeg nævner dette, sige som saa: Ja, det er rigtigt nok, det sagde de sagkyndige ved Konferencen i Bryssel, men da de kom hjem hver til sin Stat og sin Politik? hvad blev saa Resultaterne? Ja, det er rigtigt nok, at Resultaterne blev kummerlige, og de blev jammerlige, og hvorfor blev de det? Sagen er nemlig den, at de Mænd, der sad der som tilkaldte finansielt sagkyndige, kan udmærket have Ret i den Udtalelse, de fremkommer med, og alligevel mangle Evne til at gennemføre deres Standpunkt i Praksis, naar de kommer hjem; for der er ingen Tvivl om, at Forholdet paa det Omraade er i Udlandet, som det er her, at i det Øjeblik Spørgsmaalet skal drages frem til Debat, gaar der Politik i det, og saa er det ikke paa Forhaand aldeles sikkert, at det er den sagkyndiges fornuftige Udtalelser, der bliver taget til Følge, det kan godt blive helt andre Momenter, der bliver de afgørende. Men jeg tror alligevel, det er rigtigt, at hvis Forholdene i økonomisk Henseende skal forbedres hele Verden over, saa maa vi naa til den frie Omsætning mellem Landene, og saa maa vi anerkende det for rigtigt, at Grundlaget for al Handel udadtil maa være Gensidighed; og jeg tror, det vilde være at spille Hasard med hele vor Samfundsøkonomi, hvis man vilde sætte dette Grundlag paa Spil ved nu at forsøge en Importregulering.

Hvad de Radikale vil i saa Henseende, er meget vanskeligt at forstaa. Jeg har i Sommerens Løb Gang paa Gang gjort mig de utroligste Anstrengelser for at komme til Klarhed derover; men det er endnu ikke lykkedes, og det bliver Tid efter anden mere og mere vanskeligt, og det bliver det særlig, fordi der bliver holdt saa mange Taler fra radikal Side. Jeg husker endnu, at da det ærede Medlem Hr. Zahlé var kommet hjem fra sin store Udenlandsrejse, holdt han en stor Tale i Fælledparken, og denne Tale endte med at slaa fast, at Formaalet for radikal Politik er i Fremtiden, som det har været i Fortiden, økonomisk Frigørelse. Men samme Dag som man kunde læse den Tale — denne udmærkede Tale